

Spm. nr. S 1400

Til skatteministeren (15/9 98) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Såfremt en række centrale værker bevidst har omgået reglerne om el-prisberegning og afgiftsberegning, hvem kan da drages til ansvar herfor, og hvilken lovgivning vil da kunne anvendes som led i en eventuel strafforfølgelse?«

Begrundelse

Med spørgsmålet ønskes belyst, hvem der på de enkelte værker har det retlige ansvar, såfremt der er foregået en bevidst omgåelse af lovgivningen for el-prisberegning og afgiftsbetaling, og hvilken lovgivning der i givet fald kan danne grundlag for en retsforfølgelse af lovovertrædelserne.

Svar (23/9 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Afgiftslovgivningen hjemler mulighed for strafopfølgning ved forsætlige og groft uagtsomme overtrædelser af afgiftslovene og af forskrifter, der er udstedt i relation hertil.

Straffebestemmelserne vedrørende f.eks. kulafgiftsloven fremgår af lovens §§ 20 og 21, der svarer til lignende bestemmelser i den øvrige afgiftslovgivning.

Forholdene, der kan straffes for med bøde, er oplistet i kulafgiftslovens § 20, stk. 1, nr. 1 – 5, og stk. 2.

Af § 20, stk. 3 fremgår:

»Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.«

Af § 20, stk. 4 fremgår:

»Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

Bestemmelsen omhandler strafansvar (bødeansvar) for juridiske personer (selskaber m.v.).

Det vil med hensyn til placering af strafansvaret være udgangspunktet, at bødeansvaret gøres gældende mod selskabet. Der vil dog også – supplerende eller alternativt – kunne gøres strafansvar gældende mod bestyrelse og/eller direktion, hvis de almindelige ansvarsbetingelser herfor er opfyldt.

Lovens § 21 giver mulighed for i tilfælde, hvor straffen ikke ville medføre højere straf end bøde at søge sagen afsluttet administrativt ved bødeforelæg.

Det skal bemærkes, at den strafferetlige forældelse, jf. straffelovens § 93, stk. 2, 2. punktum, er 5 år, når det gælder strafansvar for overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af told og afgifter eller som er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb.

Det bemærkes, at spørgsmålet om eventuel strafforfølgelse må ses i sammenhæng med spørgsmålet om efteropkrævning. Der henvises i den sammenhæng til besvarelse af spørgsmål nr. S 1398.

Spm. nr. S 1401

Til skatteministeren (15/9 98) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Hvis elværkerne havde indberettet en el-pris, som var i overensstemmelse med den faktiske afgiftsbetaling for brændselsforbruget til varmeproduktionen, hvor meget ville el-prisen da typisk være ændret, og hvor meget har el-forbrugerne overslagsmæssigt samlet sparet hen over årene, hvis dette beregningsprincip var lagt til grund for el-prisberegningen?«

Svar (24/9 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Ved de for 1998 gældende afgiftssatser er det blevet beregnet, at de centrale kraftvarmeværker vil skulle betale 800- 900 mill. kr./år mere i punktafgift eksklusive moms ved efterlevelse af reglerne som præciseret ved cirkulæret i forhold til, at man var fortsat som hidtil.

Den samlede punktafgift udgør godt 50 kr./GJ for uden moms for det dominerende brændsel kul i 1998, mens prisen på brændsel herunder omkostninger til røgensning mv. men uden afgift er på omkring 1/4 heraf. Hvis de centrale kraftvarmeværker havde indregnet brændsel i elprisen i overensstemmelse med, hvad de tidligere angav overfor afgiftsmyndighederne, ville elprisen således have været belastet med ca. 200 mill. kr. ekstra for 1998 i for-